Vereniging van Nederlandse Gemeenten

Brief aan de leden
T.a.v. het college en de raad

informatiecentrum tel.	uw kenmerk	bijlage(n)
(070) 373 8393		4
Betreft	**ons kenmerk**	**datum**
Model Algemene subsidieverordening 2013 - update zomer 2016	ECLBR/U201601014 Lbr.16/056	08 juli 2016

Samenvatting
Het betreft de eerste update van de Model Algemene subsidieverordening 2013. Aanleiding is dat in de eerste plaats dat in 2014 een nieuw Europees-rechterlijk staatssteunpakket in werking is getreden. Daarnaast zijn er enkele bepalingen toegevoegd om de subsidiëring van topinkomens te voorkomen, is het artikel over aan de subsidie te verbinden verplichtingen uitgebreid, zijn er artikelen over vermogensvorming en egalisatiereserve toegevoegd en zijn diverse kleinere inhoudelijke en redactionele aanpassingen doorgevoerd.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

Aan de leden

informatiecentrum tel.	uw kenmerk	bijlage(n)
(070) 373 8393		4
Betreft	**ons kenmerk**	**datum**
Model Algemene subsidieverordening 2013 - update zomer 2016	ECLBR/U201601014 Lbr.16/056	08 juli 2016

Geacht college en gemeenteraad,

1. Inleiding

Voor u ligt de ledenbrief bij de eerste update van de Model Algemene subsidieverordening 2013 (hierna: Model ASV). Aanleiding is in de eerste plaats dat in 2014 een nieuw Europees-rechterlijk staatssteunpakket in werking is getreden. Daarnaast zijn er enkele bepalingen toegevoegd om de subsidiëring van topinkomens te voorkomen, is het artikel over aan de subsidie te verbinden verplichtingen uitgebreid, zijn er artikelen over vermogensvorming en egalisatiereserve toegevoegd en zijn diverse kleinere inhoudelijke en redactionele aanpassingen doorgevoerd.

Vanwege de prioritering van andere dossiers heeft deze wijziging van de Model ASV de insteek van (noodzakelijk) ‘onderhoud’. Er is daarmee bewust gekozen op dit moment niet te sleutelen aan de opbouw en uitgangspunten. Gemeenten die inspiratie zoeken t.a.v. hoe het ook anders kan raden wij aan om de VNG Databank praktijkvoorbeelden er op na te slaan en met collega’s van gedachten te wisselen op het Forum Gemeenterecht. In de databank staan zeer bruikbare voorbeelden; te weten diverse stukken t.a.v. de herziening en harmonisatie van het subsidiebeleid van de gemeente Edam-Volendam (te vinden als ‘Diverse stukken t.a.v. harmonisatie en herziening subsidiebeleid en -regelgeving Edam-Volendam’), een voorbeeld dat door prof. mr. Willem Konijnenbelt is ontwikkeld op basis van gesprekken met gemeenteambtenaren (te vinden als ‘(Alternatief) Model Algemene subsidieverordening’) en de bijlage bij de ASV van Hengelo waarin wordt ingaan op reserves en voorzieningen (te vinden als ‘ASV-bijlage Hengelo – Financiële regels’).

Op hoofdlijnen is er in de Model ASV het volgende gewijzigd:

- Verwijzingen naar Europese regelgeving zijn geactualiseerd en op basis van nieuwe Europese verplichtingen zijn enkele bepalingen toegevoegd (artikelen 1 en 9).
- Er zijn enkele bepalingen toegevoegd om de subsidiëring van topinkomens te voorkomen (artikel 9 en de model-subsidieregeling).
- Het artikel over aan een subsidie te verbinden verplichtingen is uitgebreid (artikel 12).
- Er is een artikel over de egalisatiereserve toegevoegd (artikel 12a).
- De hardheidclausule is inhoudelijk aangepast (artikel 18).
- Er zijn verder enkele kleinere inhoudelijke en redactionele aanpassingen doorgevoerd (ook in de toelichting).

In het hierna volgende gaan wij op een aantal punten nader in. Daarnaast is een implementatiehandleiding bijgevoegd (**bijlage 1** – daarin worden de (nieuwe) nog op lokaal niveau te maken keuzes nader toegelicht), een model wijzigingsverordening (**bijlage 2** – in een Word 2.0-template, voor makkelijke publicatie in GVOP/DROP), een model raadsvoordracht (**bijlage 3**) en de integrale tekst van de Model ASV (inclusief de toelichting) en de model-subsidieregeling (**bijlage 4** – bijgewerkt met 'wijzigingen bijgehouden', met name zodat makkelijk te herleiden is wat er is gewijzigd in de integrale toelichting en de model-subsidieregeling).

2. (Verwijzingen naar) Europese regelgeving

In 2014 is het nieuwe Europees-rechterlijke staatssteunpakket in werking getreden. Dit heeft aanpassing van een aantal verwijzingen naar Europese regelingen wenselijk gemaakt (artikel 1). Daarnaast zijn op advies van Europa Decentraal enkele meer inhoudelijke voorwaarden ten aanzien van staatssteun opgenomen in de Model ASV. In het bijzonder in artikel 9, tweede lid; uit diverse Europese steunkaders volgt dat een dergelijke imperatieve weigeringsgrond opgenomen dient te worden. Uit de redactie volgt dat de weigeringsgrond enkel werking heeft t.a.v. die Europese steunkaders waar die verplichting in voorkomt ("als de subsidieverstrekking in strijd zou zijn met een Europees steunkader"). Zie verder ook de toelichting bij de Model ASV zelf (in het bijzonder bij de artikelen 4 en 9).

3. Bevoegdheid vaststellen subsidieregelingen

De aanpassing in artikel 3 betreft een redactionele verbetering waarmee de veronderstelling wordt weggenomen dat het om een plicht zou gaan i.p.v. om een bevoegdheid (zie in dit verband ook de aangepaste toelichting bij de Model ASV zelf).

4. Verlaging van subsidieplafonds
Artikel 5 is in lijn gebracht met artikel 4:28 van de Awb (abusievelijk waren “en”-vereisten “of”-vereisten geworden en werd er geen melding gemaakt van dat er ook de op gevolgen voor reeds ingediende aanvragen gewezen dient te worden). De artikelsgewijze toelichting bij het artikel is bovendien verbeterd en uitgebreid met een passage over het verlagen van een subsidieplafond.

5. Indienen aanvraag
In artikel 6, eerste lid, is verduidelijkt dat er (vanzelfsprekend) alleen van een aanvraagformulier gebruik gemaakt moet worden voor zover er een is vastgesteld. Op grond van artikel 4:4 van de Awb komt de bevoegdheid om aanvraagformulieren vast te stellen toe aan het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (i.c. burgemeester en wethouders). Dit staat er echter niet aan in de weg dat deze taak in de praktijk – via mandaat – wordt uitgevoerd door bijvoorbeeld het hoofd van een uitvoerende afdeling.

Artikel 6, tweede lid, onder b, c en e, en derde lid, zijn als facultatieve onderdelen aangemerkt. Zie verder de implementatiehandleiding voor nadere toelichting t.a.v. de keuze om deze wel of niet over te nemen. Artikel 6, derde lid, is inhoudelijk in lijn gebracht met artikel 4:64 van de Awb (abusievelijk waren “of”-verplichtingen “en”-verplichtingen geworden).

De aanpassingen hebben ook geleid tot aanpassing van de toelichting.

6. Subsidiering topinkomens
Hoewel loonkosten in aanmerking kunnen komen voor subsidie is het van belang te waarborgen dat subsidiegeld primair ten goede komt aan het doel waarvoor de subsidie wordt verleend. Daar is bij de besteding van de verleende subsidie aan bovenmatige bezoldigingen van functionarissen geen sprake van. Daarbij gaat het veelal niet om kosten die redelijkerwijs aan de gesubsidieerde activiteit kunnen worden toegerekend. Idealiter zou de aanvrager dan ook inzichtelijk moeten maken dat de gevraagde subsidie niet aan dergelijke bezoldigingen wordt besteed. Met name als bij de aanvrager sprake is van bovenmatige bezoldigingen zou een controle van deze gegevens in de praktijk echter een aanzienlijke verhoging van de administratieve lasten voor de aanvrager en uitvoeringskosten bij de beoordeling van de aanvraag voor de subsidieverstrekker betekenen. Een dergelijke controle verdient daarom niet de voorkeur.

Om toch toe te kunnen zien op de doelmatige besteding van subsidiegeld is met het facultatieve artikel 9, derde lid, onder f, van de Model ASV geregeld dat burgemeester en wethouders de subsidie kunnen weigeren in het geval de te subsidiëren instelling bezoldigingen overeenkomt of is overeengekomen die hoger zijn dan het bedrag bedoeld in artikel 2.3 van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector, ook wel Wet normering topinkomens genoemd (hierna: Wnt). Met deze wet is het algemene bezoldigingsmaximum voor de publieke en semipublieke sector vastgesteld op € 179.000 (per 1 januari 2016). De gedachte achter deze weigeringsgrond is dat bij subsidieaanvragers die hogere bezoldigingen dan dat bedrag overeenkomen gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat een deel van de subsidie aan dergelijke bezoldigingen wordt besteed.

De weigeringsgrond heeft betrekking op alle subsidieaanvragers in die zin dat deze niet alleen geldt voor de instellingen die al onder de Wnt vallen. Bovendien wordt gekeken naar alle bezoldigingen die door de aanvrager met functionarissen (met of zonder dienstbetrekking) zijn overeengekomen en dus niet alleen naar die bezoldigingen die zijn overeengekomen met een topfunctionaris als bedoeld in de Wnt.

In aanvulling op de weigeringsgrond zelf (een ‘kan-bepaling’) kan in een beleidsregel worden neergelegd wanneer de subsidie – ondanks dat er bij de aanvrager sprake is van bezoldigingen die het maximum overtreffen – in beginsel niet wordt geweigerd (omdat de doelmatige besteding van subsidiegeld niet in het geding is; het voeren van inkomenspolitiek is niet toegestaan). Hierbij kan gedacht worden aan het geval dat de aanvraag ziet op een subsidie voor een eenmalige activiteit, een subsidie die minder dan een bepaald percentage (bijvoorbeeld 10 %) van de totale omzet van de aanvrager bedragen, een subsidie waarbij het een zeer gering subsidiebedrag betreft of als aannemelijk is dat de gelden niet besteed zullen worden aan de salariskosten.
Als de subsidiegelden niet besteed zullen worden aan salariskosten, dan zal het aan de aanvrager zijn om dit (in de eerste plaats uit eigen beweging) te onderbouwen. De aanvrager kan bijvoorbeeld bij de aanvraag bewijsstukken voegen zoals een accountantsverklaring over bezoldigingsgegevens van voorgaande jaren of het beloningsbeleid. In welke gevallen de aanvrager erin is geslaagd voldoende aannemelijk te maken dat de subsidie niet zal worden besteed aan bezoldigingen die boven het bezoldigingsmaximum van de Wnt uitkomen, staat uiteraard ter beoordeling van burgemeester en wethouders.

Als burgemeester en wethouders afzien van weigering op grond van deze weigeringsgrond, dan kunnen bepalingen in de subsidieregeling m.b.t. de subsidiabele loonkosten en de berekening van uurtarieven worden gebruikt om te voorkomen dat gesubsidieerde instellingen subsidiegeld besteden aan bovenmatige topinkomens. Deze bepalingen zijn verwerkt in de artikelen 5, tweede lid, (loonkosten en overheadkosten alleen subsidiabel zijn voor zover ze de salarisnorm uit de Wnt niet te boven gaan) en 7 van de Model Subsidieregeling (berekening van uurtarieven).

Met een aan artikel 5, tweede lid, van de Model Subsidieregeling toegevoegde variant kan geregeld worden dat onder loonkosten uitsluitend wordt verstaan de bezoldiging van het personeel dat rechtstreeks bij de uitvoering van de subsidiabele activiteit is betrokken. De bezoldiging is de optelsom van de beloning, de belastbare vaste en variabele onkostenvergoedingen en de beloningen betaalbaar op termijn, met uitzondering van de omzetbelasting. Voor dit begrip is aansluiting gezocht bij de Wnt (zie artikel 1.1, eerste lid, onder e, van die wet). Bovendien mag de bezoldiging slechts tot de loonkosten worden gerekend als die niet hoger is dan € 179.000. Dit bedrag is ontleend aan artikel 2.3 van de Wnt. De gedachte hierachter is dat de bezoldiging van personeel (dat direct bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteit is betrokken) die hoger is dan voormeld bedrag redelijkerwijs niet kan worden aangemerkt als loonkosten die ten behoeve van de gesubsidieerde activiteit dienen te worden gemaakt.

De bepaling komt erop neer dat de aanvrager voor de hoogte van de aan te vragen subsidie uitsluitend de bezoldiging van personeel dat rechtstreeks bij de gesubsidieerde activiteit is betrokken tot de loonkosten kan rekenen en dat hij bij de aanvraag met een cijfermatige onderbouwing inzichtelijk moet maken dat die bezoldiging per persoon per jaar niet meer bedraagt dan het bezoldigingsmaximum van de Wnt.
Met een nieuw toegevoegd derde lid kan geregeld worden dat overheadkosten, voor zover subsidiabel, niet meer mogen bedragen dan (bijvoorbeeld) 20% van de subsidiabele loonkosten. Dit derde lid maakt dat bezoldigingen van indirect betrokkenen (zoals topfunctionarissen of algemene managers die als ‘overhead’ kunnen worden aangemerkt) slechts gedeeltelijk kunnen worden gesubsidieerd.

Wat betreft de overheadkosten moet cijfermatig worden onderbouwd dat die niet meer bedragen dan (bijvoorbeeld) 20% van de subsidiabele loonkosten. Als bij de beoordeling van de aanvraag blijkt dat de aanvrager de loonkosten en/of de overheadkosten niet overeenkomstig deze wijze heeft berekend, kan het mede met het oog op het zorgvuldigheidsbeginsel (zoals neergelegd in artikel 3:2 van de Awb) aangewezen zijn om de aanvrager in de gelegenheid te stellen de aanvraag op dit punt aan te passen. Bij de vaststelling van de subsidie kunnen gemeenten ook achteraf controleren of deze voorwaarde daadwerkelijk is nageleefd. Gemeenten kunnen in dat verband vragen naar bewijsstukken en/of een controleverklaring van een accountant wat betreft de bezoldiging van het betrokken personeel.

Met het alternatieve artikel 7 van de Model Subsidieregeling kan nader worden bepaald welk deel van de loonkosten in aanmerking komen voor subsidie door te bepalen welk bedrag per uur ten hoogste aan loonkosten mag worden besteed. Zo wordt voorkomen dat de subsidie aan bovenmatige bezoldigingen van medewerkers wordt besteed en wordt de doelmatige besteding van subsidiegelden bevorderd. Evenals bij de bepalingen m.b.t. loon- en overheadkosten worden hierbij de subsidiabele overheadkosten beperkt, door de indirecte kosten die de aanvrager in de uurtarieven mag verdisconteren te begrenzen. Zo kunnen bezoldigingen van indirect betrokkenen (zoals topfunctionarissen of algemene managers die als 'overhead' kunnen worden aangemerkt) daarom slechts gedeeltelijk worden gesubsidieerd.

Een verschil met artikel 5 is dat in deze bepaling de loonkosten worden begrensd door het opleggen van een maximum uurtarief. Hiermee is ook de berekeningswijze van die kosten in de subsidieregeling bepaald. Dat is bij artikel 5 niet het geval. Er is aangesloten bij de drie standaardberekeningsmethoden voor uurtarieven die in het Rijksbreed geldende Uniform subsidiekader (USK) worden gehanteerd. Deze zijn eerder uiteengezet in de implementatie-handleiding, onderdeel van de ledenbrief bij de eerste publicatie van de Model ASV (Lbr 13/075; zie de toelichting bij artikel 17). Het gaat om:

a. berekening op basis van integrale kosten;
b. berekening op basis van kosten per kostendrager vermeerderd met een forfaitair vastgestelde opslag voor indirecte kosten; of
c. een forfaitair vastgesteld uurtarief.

De kerngedachte is dat in principe wordt aangesloten bij de praktijk van de subsidieontvanger om de administratieve lasten te beperken en dat deze de keuzemogelijkheid heeft om de subsidiabele kosten volgens één van de drie methoden te berekenen. In de bepaling zijn alle drie berekeningsmethoden opgenomen.

De Wnt is op 1 januari 2013 in werking getreden, maar bevat een overgangstermijn voor de bezoldigingsafspraken die op dat moment bestonden over salarissen boven de voor een topfunctionaris toepasselijke norm. Deze afspraken worden op grond van het overgangsrecht gedurende een termijn van vier jaar na inwerkingtreding van de wet gerespecteerd. Vervolgens moet de bezoldiging in drie jaar worden teruggebracht tot het voor de topfunctionaris geldende bezoldigingsmaximum (het principe '4+3'). Op 1 januari 2015 is het bezoldigingsmaximum verlaagd van 130% naar 100% van het ministersalaris. Voor topfunctionarissen die al onder het overgangsrecht vielen, blijft dit overgangsrecht onverkort gelden. Zij moeten hun bezoldiging na die periode in twee jaar verder afbouwen tot het niveau zoals dat op dat moment geldt (het principe '4+3+2'). Op deze manier zullen alle bezoldigingen van topfunctionarissen in principe per 1 januari 2022 zijn teruggebracht tot de norm.

Let op: in bepaalde sectoren, zoals de zorg en de woningcorporaties, is een extra overgangsjaar van toepassing. De verlaging van het bezoldigingsmaximum treedt in die sectoren pas op 1 januari 2016 in werking. In deze sectoren moet de bezoldiging van topfunctionarissen uiterlijk per 1 januari 2023 zijn teruggebracht tot de dan geldende norm.

Voor de aan de Model ASV toegevoegde bepalingen hebben wij ons laten inspireren door een handreiking voor gemeenten en provincies over subsidies en topinkomens die is opgesteld door het ministerie van BZK in samenwerking met verschillende gemeenten, provincies, de VNG, het IPO en verschillende juridische experts op het gebied van subsidierecht. In die handreiking is rekening gehouden met de consequenties van de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op het hoger beroep van de gemeente Eindhoven tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant inzake Novadic-Kentron (ABRvS 25 juni 2014, ECLI:NL:RVS:2014:2348), meer recent bevestigd door de uitspraak inzake gemeente Den Haag/Brijder en Parnassia (ABRvS 4 mei 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1177). Deze handreiking is nooit officieel gepubliceerd, omdat de betrokken gemeenten zich niet konden vinden in het resultaat. Zij vonden de regeling te ingewikkeld waardoor die niet aan het probleem tegemoet komt. Een aantal andere gemeenten hebben ons echter herhaaldelijk verzocht om wel modelbepalingen met betrekking tot subsidiering van instellingen die topsalarissen betalen op te nemen. Aan dat verzoek voldoen wij nu. Wel plaatsen wij in de implementatiehandleiding nadrukkelijk enkele kanttekeningen t.a.v. een eventuele opname door individuele gemeenten in hun ASV.

7. Weigeren of intrekken subsidie op grond van de Wet Bibob

De Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: Wet Bibob) is in 2007 geëvalueerd. Uit de evaluatie kwam naar voren dat het goed zou zijn als de wet zou worden uitgebreid en als het gebruik ervan makkelijker zou worden gemaakt. In 2011 is een wetsvoorstel met wijzigingen van de Wet Bibob aangeboden aan de Tweede Kamer en per 1 juli 2013 is de gewijzigde wet in werking getreden. Een en ander heeft ook gevolgen voor artikel 9 van de Model ASV; het is thans niet meer nodig om de toepassing van de Wet Bibob in de betreffende subsidieregeling op te nemen (artikel 6 van de Wet Bibob biedt thans een algemeen geldende weigerings- en intrekkingsgrondslag).

8. Algemene verplichtingen van subsidie-ontvangers

In artikel 11 zijn ter verduidelijking enkele redactionele wijzigingen doorgevoerd. Ook is toegevoegd dat melding aan het college (eerste lid) schriftelijk dient plaats te vinden. Met ‘schriftelijk’ is meer bedoeld dan ‘op papier geschreven’. De melding kan ook digitaal worden gedaan als het college de digitale weg open heeft gesteld.

9. Verplichtingen die aan de subsidie kunnen worden verbonden
In het artikel over bijzondere verplichtingen die aan de subsidie kunnen worden verbonden (artikel 12) is een duidelijker onderscheid gemaakt tussen verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie en verplichtingen die dat niet doen. Voor nadere toelichting m.b.t. de strekking wordt verwezen naar de aangepaste toelichting bij de Model ASV zelf.

10. Egalisatiereserve
Op verzoek van een aantal gemeenten is een bepaling over het moeten dan wel mogen vormen van een egalisatiereserve toegevoegd (artikel 12a). Dit speelt alleen bij subsidies die aan rechtspersonen per boekjaar worden verstrekt en dient om tekorten in het ene jaar te kunnen opvangen met overschotten in het andere jaar. Voor nadere toelichting m.b.t. de strekking wordt verwezen naar de toelichting bij de Model ASV zelf.

11. Wijze van verstrekken en eindverantwoording subsidies tot en met € 5.000
Aan het opschrift van artikel 13 is “Wijze van verstrekken” toegevoegd omdat dat de lading beter dekt.

Het tweede lid is gewijzigd omdat de oude redactie niet logisch was: als de aanvrager bij een ambtshalve vaststelling verplicht wordt alsnog gegevens te verstrekken, is er in feite geen sprake meer van een ambtshalve vaststelling. Het gaat er om dat de aanvrager bij de verlening de verplichting krijgt opgelegd op een bepaalde manier aan te tonen dat de activiteit is verricht en dat aan de eventuele verplichtingen is voldaan. Omdat het om een relatief klein bedrag gaat kan dat simpel, bijvoorbeeld door een (link naar een) krantenberichtje te sturen.

In het derde lid is komen te vervallen dat het voorschot ‘aanstonds’ wordt verstrekt omdat dit niet in alle gevallen zinvol is. Het spreekt voor zich dat een vóórschot altijd wel tijdig verstrekt dient te worden.

12. Eindverantwoording subsidies tussen 5.000 en 50.000 en subsidies van meer dan 50.000
Ter verduidelijking is toegevoegd aan het tweede en derde lid van artikel 14 en aan het tweede lid, onder a, van artikel 15, dat bij de aanvraag tot vaststelling ook moet worden aangetoond in hoeverre aan de (eventuele) verplichtingen is voldaan.

Het voldaan hebben aan de verplichtingen is niet genoemd in het eerste lid van artikel 14 en het eerste lid, onder c, van artikel 15. Daarin wordt bepaald wanneer de termijn gaat lopen waarbinnen de aanvraag moet worden gedaan. Het voldaan hebben aan de eventuele verplichtingen is daarbij niet altijd een praktisch markeerpunt: de verplichtingen lopen soms nog door nadat de activiteiten zijn verricht (denk aan de verplichting een met subsidie gerealiseerde voorziening een bepaalde tijd in stand te houden).

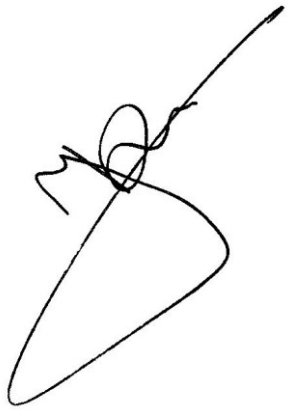
13. Subsidievaststelling subsidies van meer dan € 5.000
Het opschrift en het eerste lid van artikel 16 zijn ter verduidelijking redactioneel enigszins aangepast. Het gehele artikel ziet enkel op subsidies van meer dan € 5.000.

14. Berekening van uurtarieven, uniforme kostenbegrippen
Als de uurtarieven tot de subsidiabele kosten behoren, dan moet de aanvrager die in zijn aanvraag vermelden. De berekeningswijze en de definities moeten dus in dat stadium al bekend zijn. Daarom is in het eerste en tweede lid de mogelijkheid geschrapt dat die berekeningswijze pas bij de subsidieverlening wordt voorgeschreven.

Het tweede lid is louter redactioneel aangescherpt.

15. Hardheidsclausule
Naar aanleiding van een discussie op het Forum Gemeenterecht is gebleken dat het in bepaalde gevallen wenselijk kan zijn om niet alleen van de ASV af te kunnen wijken, maar ook of juist van de toepasselijke subsidieregeling. De hardheidsclausule voorziet nu ook in die mogelijkheid. Daarentegen werd in diezelfde discussie ook geconcludeerd dat een hardheidsclausule geen blanco cheque mag zijn. Daarom wordt deze nu beperkt tot termijnen (gesteld bij of krachtens verordening). Daarnaast is met het nieuwe tweede lid een bevoegdheid gecreëerd voor burgemeester en wethouders om in een subsidieregeling zelf een aanvullende hardheidsclausule op te nemen t.a.v. nader bepaalde onderdelen van die subsidieregeling.

Hoogachtend,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

J. Kriens
Voorzitter directieraad

Deze ledenbrief staat ook op www.vng.nl onder brieven.